

- δεν επιτρέπεται να αποθηκεύονται τα ακόλουθα δεδομένα:
 - το περιεχόμενο της επικοινωνίας,
 - τα δεδομένα των προβληθέντων ιστοτόπων,
 - τα δεδομένα των υπηρεσιών ηλεκτρονικού ταχυδρομείου,
 - τα δεδομένα που αφορούν συνδέσεις προς ή από συγκεκριμένες γραμμές προσώπων, υπηρεσιών και οργανισμών του τομέα κοινωνικής πρόνοιας ή του εκκλησιαστικού τομέα,
- η διάρκεια της διατήρησης για τα δεδομένα θέσης, δηλαδή την ονομασία των κυψελωτών κυττάρων που χρησιμοποιήθηκαν, είναι τέσσερις εβδομάδες και για τα λοιπά δεδομένα ανέρχεται σε δέκα εβδομάδες,
- εξασφαλίζεται η αποτελεσματική προστασία των διατηρούμενων δεδομένων από κινδύνους καταχρήσεως, καθώς και από κάθε αθέμιτη πρόσβαση και
- τα διατηρούμενα δεδομένα δύνανται να χρησιμοποιηθούν μόνο για τη δίωξη ιδιαίτερος σοβαρών ποινικών αδικημάτων και για την αποτροπή συγκεκριμένης απειλής κατά της ζωής ή της ελευθερίας προσώπου ή κατά της ακεραιότητας του ομοσπονδιακού κράτους ή ομόσπονδου κράτους, εξαιρουμένης της διευθύνσεως πρωτοκόλλου διαδικτύου που αποδίδεται σε συνδρομητή για τη χρήση του διαδικτύου η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο κοινοποίησης αποθηκευμένων δεδομένων για τη δίωξη κάθε ποινικού αδικήματος, για την αποτροπή απειλής κατά της δημόσιας ασφάλειας και τάξης, καθώς και για την εκτέλεση καθηκόντων των υπηρεσιών πληροφοριών;

(¹) Οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (ΕΕ 2002, L 201, σ. 37), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/ΕΚ (ΕΕ 2009, L 337, σ. 11).

(²) ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 31 Οκτωβρίου 2019 – Εταιρία Z κατά Finanzamt Y

(Υπόθεση C-802/19)

(2020/C 45/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα: Εταιρία Z

Καθής και αναιρεσίβλητη: Finanzamt Y

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι φαρμακείο που παραδίδει φαρμακευτικά προϊόντα σε δημόσιο ταμείο ασφάλισης ασθενείας έχει, βάσει της απόφασης του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24ης Οκτωβρίου 1996, Union Elida Gibbs Ltd., C-317/94 (ΕΥ: C:1996:400), δικαίωμα μείωσης της φορολογικής βάσεως λόγω της εκπτώσεως που παρέχει προς τους ασφαλισμένους του;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: Αντιβαίνει στις αρχές της ουδετερότητας και της ίσης μεταχειρίσεως στην εσωτερική αγορά η δυνατότητα φαρμακείου να μειώσει τη βάση υπολογισμού του φόρου εντός του κράτους μέλους ενώ δεν παρέχεται η ίδια δυνατότητα σε φαρμακείο που πραγματοποιεί ενδοκοινοτικές παραδόσεις στο δημόσιο ταμείο ασφάλισης ασθενείας από άλλο κράτος μέλος;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Salzburg (Αυστρία) στις 31 Οκτωβρίου 2019 – BU κατά Markt24 GmbH

(Υπόθεση C-804/19)

(2020/C 45/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Salzburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: BU

Εναγομένη: Markt24 GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει εφαρμογή το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 (1) σε σχέση εργασίας, για την οποία είχε συναφθεί μεν σύμβαση εργασίας στην Αυστρία για την παροχή υπηρεσιών στη Γερμανία, πλην όμως η εργαζόμενη, καίτοι παρέμεινε επί αρκετούς μήνες στην Αυστρία ευρισκόμενη σε ετοιμότητα προς εργασία, δεν παρέσχε την εργασία της;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα

- 2) Έχει το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 την έννοια ότι χωρεί εφαρμογή εθνικής διατάξεως η οποία παρέχει σε εργαζόμενη τη δυνατότητα άσκησης αγωγής στον τόπο όπου κατά τη διάρκεια της σχέσεως εργασίας έχει ή, σε περίπτωση λύσεως της σχέσεως εργασίας, είχε την κατοικία της (καθιστώντας με τον τρόπο αυτόν ευχερέστερη την άσκηση αγωγής), όπως είναι το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α, του Arbeits- und Sozialgerichtsgesetz (νόμου περί δικαστηρίων εργατικών διαφορών και διαφορών κοινωνικής ασφάλισης, στο εξής: ASGG);
- 3) Έχει το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 την έννοια ότι χωρεί εφαρμογή εθνικής διατάξεως η οποία παρέχει σε εργαζόμενο τη δυνατότητα άσκησης αγωγής στον τόπο όπου πρέπει να καταβάλλεται η αμοιβή ή, σε περίπτωση λύσεως της σχέσεως εργασίας, όπου έπρεπε να καταβάλλεται η αμοιβή (καθιστώντας με τον τρόπο αυτόν ευχερέστερη την άσκηση αγωγής), όπως είναι το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο d, του ASGG;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο και τρίτο ερώτημα
- 4.1. Έχει το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 την έννοια ότι, σε περίπτωση σχέσεως εργασίας στο πλαίσιο της οποίας η εργαζόμενη δεν παρέσχε εργασία, η αγωγή πρέπει να ασκείται στο κράτος μέλος όπου εκείνη παρέμεινε ενόσω βρισκόταν σε ετοιμότητα προς εργασία;
- 4.2. Έχει το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 την έννοια ότι, σε περίπτωση σχέσεως εργασίας στο πλαίσιο της οποίας η εργαζόμενη δεν παρέσχε εργασία, η αγωγή πρέπει να ασκείται στο κράτος μέλος όπου έλαβαν χώρα οι προσυμβατικές επαφές και συνήφθη η σύμβαση εργασίας, ακόμη και αν με την εν λόγω σύμβαση είχε συμφωνηθεί ή/και είχε προβλεφθεί η πιθανότητα παροχής της εργασίας σε διαφορετικό κράτος μέλος;